

6.1 Що означає “прийняття дарунку”?

Договір дарування вважається здійсненим за наявності воле-виявлення обдаровуваної особи, висловленого у будь-якій формі.

Право власності обдаровуваного на дарунок виникає з моменту його прийняття.

Але якщо дарунок направлено обдаровуваному без його попередньої згоди і він негайно не заявить про відмову від нього, то такий дарунок вважається прийнятим.

Прийняття обдаровуваним символів речі, яка є предметом договору дарування, або документів, що посвідчують право власності на річ (наприклад, акт про право власності на житло, земельну ділянку тощо), вважається прийняттям дарунку.

Отже, коли обдарований прийняв дарунок, то на нього покладаються певні обов'язки та права, а саме:

Обдарований зобов'язаний:

- 1) належним чином дбати про річ, яка становить історичну, наукову, культурну цінність;
- 2) виконати обов'язок на користь третьої особи, якщо це передбачено у договорі.

Обдарований має право:

6. Що означає “прийняття дарунку”?

1) вимагати відшкодування шкоди у разі, якщо дарувальник не сповістив про недоліки та особливості речі, що призвело до заподіяння шкоди при володінні та користуванні дарунком;

2) у будь-який час до прийняття дарунка відмовитися від нього на підставі договору дарування з обов'язком передати дарунок у майбутньому;

3) у разі настання строку (терміну) або відкладальної обставини, встановлених договором дарування з обов'язком передати дарунок у майбутньому, обдарований має право вимагати від дарувальника передання дарунка або відшкодування його вартості.

Як тільки обдарований прийняв дарунок від дарувальника та якими-небудь діями підтвердив свою згоду на прийняття, то він стає власником одержаного від дарувальника майна.

Увага! Прийняття дарунка є правом, а не обов'язком обдарованого. Отже, він може відмовитись від його прийняття, але відмова повинна мати місце лише в момент передачі речі.

В договорах дарування, в яких час укладання договору і передача дарунку не співпадає, право власності переходить від дарувальника до обдарованого не в момент укладання правочину, а після прийняття речі останнім.